

Stanowisko Związku Pracodawców Polska Miedź – uwagi projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem rozwoju rynku finansowego oraz ochrony inwestorów na tym rynku (nr UD235 w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów) w ramach ponownych konsultacji publicznych

Związek Pracodawców Polska Miedź jest samorządną organizacją pracodawców, niezależną w swej działalności od organów władzy i administracji państwowej, samorządowej oraz innych organizacji. Nasza organizacja zrzesza ponad 120 pracodawców, zatrudniających blisko 38 000 pracowników. Założycielem Związku jest KGHM Polska Miedź S.A., a naszymi członkami są również podmioty prywatne, w szczególności z sektora małych i średnich przedsiębiorstw, jak również firmy samorządowe niezwiązane kapitałowo z Grupą KGHM. Od ponad 25 lat Związek monitoruje i opiniuje projekty aktów prawnych istotnych dla gospodarki, chroniąc prawa i reprezentując interesy pracodawców i przedsiębiorców.

Analiza projektu ustawy i załączonych dokumentów (uzasadnienie, OSR) oraz opinie otrzymane od naszych podmiotów członkowskich pozwoliły nam na przygotowanie załączonych poniżej uwag. Zwracamy się z prośbą o wzięcie pod uwagę zaprezentowanych w niniejszej opinii wniosków, uwag oraz przedłożonej argumentacji przy tworzeniu ostatecznego kształtu projektu aktu prawnego. Jesteśmy otwarci na dyskusję merytoryczną dotyczącą modyfikacji projektowanych zapisów na dalszym etapie prac legislacyjnych.

Uwagi ogólne

Przygotowany przez Ministerstwo Finansów projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z zapewnieniem rozwoju rynku finansowego oraz ochrony inwestorów na tym rynku ma na celu uporządkowanie i usprawnienie funkcjonowania instytucji rynku finansowego, w szczególności w zakresie eliminacji barier dostępu do rynku finansowego, usprawnienia nadzoru nad rynkiem finansowym, ochrony klientów instytucji finansowych, ochrony akcjonariuszy mniejszościowych i spółkach publicznych oraz zwiększenia poziomu cyfryzacji w realizacji przez Komisję Nadzoru Finansowego (KNF) i Urząd Komisji Nadzoru Finansowego (UKNF) obowiązków nadzorczych, poprzez odpowiednie zmiany w zakresie ustaw go regulujących. Projekt ustawy zakłada wprowadzenie zmian w ustawach regulujących wykonywanie działalności przez podmioty rynku finansowego. Zawarte w projekcie ustawy propozycje zmian przepisów regulujących prawno-instytucjonalne otoczenie rynku finansowego podyktowane są koniecznością ich dostosowania do różnych zachodzących na nim dynamicznych zdarzeń, a także podyktowane są potrzebą spełnienia niektórych postulatów zawartych w Strategii Rozwoju Rynku Kapitałowego (przyjętej w uchwale nr 114 Rady Ministrów z dnia 1 października 2019 r. w sprawie przyjęcia Strategii Rozwoju Rynku Kapitałowego (M.P. poz. 1027)), w szczególności w zakresie ułatwienia funkcjonowania podmiotom nadzorowanym poprzez uproszczenie procedur licencyjnych oraz obowiązków w zakresie raportowania, ale także w zakresie wzmocnienia ochrony inwestorów indywidualnych.

Z punktu widzenia „użytkowników prawa” cenne jest podjęcie działań zmierzających do dokonania nowelizacji w tych obszarach, ponieważ przysłuży się do realizacji najistotniejszych długoterminowych celów rozwojowych rynku finansowego, w tym rynku kapitałowego, oraz przyczyni się do odbudowy zaufania inwestorów indywidualnych do rynku finansowego. W naszej opinii cele te są możliwe do osiągnięcia poprzez dokonanie odpowiednich zmian w przepisach prawa, dlatego prosimy o uwzględnienie zasygnalizowanych poniżej zmian.

Uwagi szczegółowe

W zakresie zmian w:

1. Ustawie z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej:

- a) budzi wątpliwości usunięcie obowiązku wydania przez organ nadzoru decyzji administracyjnej zobowiązującej do wykonania zaleceń jako warunku nałożenia przez organ nadzoru kary za niewykonanie zaleceń (projektowany art. 361 Ustawy) - zalecenia nie mają charakteru władczego w stosunku do podmiotu nadzorowanego, wskazują jedynie nieprawidłowości, które należy usunąć, natomiast wydanie decyzji administracyjnej wiąże się z koniecznością oceny czy sposób wykonania zalecenia przez zakład ubezpieczeń spełnił oczekiwania organu nadzoru. Mając na względzie fakt, iż zgodnie z projektowaną zmianą, organ nadzoru będzie uprawniony do nałożenia od razu kary administracyjnej, pominięty zostanie etap sprawdzenia, czy zastosowany przez zakład ubezpieczeń sposób usunięcia nieprawidłowości doprowadził do pożądanego przez organ nadzoru rezultatu, co zwiększa niepewność zakładów ubezpieczeń co do tego, jakie działania KNF uzna w danym stanie faktycznym za pożądane. Zgadzamy się ze stanowiskiem prezentowanym w tym zakresie przez Polską Izbę Ubezpieczeń co do tego, że proponowana zmiana zaburzy drabinę stopniowania środków nadzorczych i nie powinna zostać wprowadzona do Ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej;
- b) budzi istotne wątpliwości przyznanie uprawnienia organowi nadzoru w zakresie nakładania kar finansowych na członków zarządu i prokurentów zakładów ubezpieczeń do wysokości 3 milionów złotych oraz na zakłady ubezpieczeń do wysokości 20 mln złotych (nowy art. 362 Ustawy) - brak jest uzasadnienia dla odejścia od zasady powiązania wysokości kary z wynagrodzeniem osoby, na którą kara będzie mogła zostać nałożona przez organ nadzoru; w naszej ocenie pełnienie funkcji członka zarządu wiązać będzie się z nieadekwatnie wysoką odpowiedzialnością majątkową, dlatego proponujemy pozostawienie wysokości kar pieniężnych określonych w Ustawie na dotychczasowym poziomie;
- c) brak jest potrzeby wprowadzenia obowiązku sporządzenia uzasadnienia powołania członków zarządu i członków rady nadzorczej - aktualnie obowiązujące przepisy określają wyłącznie obowiązek spełnienia określonych wymogów przez powoływane osoby, co organ nadzoru ma możliwość zweryfikowania (w oparciu o przedstawiane przez zakład ubezpieczeń dokumenty) bez konieczności sporządzania formalnego uzasadnienia dokonanego wyboru przez zakład ubezpieczeń.

2. Ustawie z dnia 15 grudnia 2017 r. o dystrybucji ubezpieczeń:

- a) budzi wątpliwość nałożenie na zakłady ubezpieczeń obowiązku powiadamiania organu nadzoru i złożenie stosownego wniosku w razie powzięcia wiedzy o wygaśnięciu umowy agencyjnej (proponowany art. 57 ust. 1a Ustawy); okoliczność zakończenia działalności gospodarczej przez agenta powinna wynikać odpowiednio z KRS bądź CEiDG;
- b) w art. 74 ust. 2a Ustawy uznać za zasadne należy rozdzielenie doręczenia na doręczania obligatoryjne na adres do doręczeń elektronicznych w przypadku kontroli zdalnej oraz doręczenie za zgodą organu nadzoru w przypadku kontroli w siedzibie

kontrolowanego lub miejscu prowadzenia działalności – w ślad za propozycją zgłoszoną przez Polską Izbę Ubezpieczeń wskazujemy proponowane brzmienie art. 74 ust. 2a Ustawy:

2a. Dowody utrwalone w postaci elektronicznej, w przypadku czynności kontrolnych wykonywanych zdalnie, doręczane są na adres do doręczeń elektronicznych, o których mowa w art. 2 pkt 1 Ustawy z dnia 18 listopada 2020r. o doręczeniach elektronicznych. W przypadku kontroli, o której mowa w art. 71 ust. 3, doręczanie dowodów na adres do doręczeń elektronicznych wymaga zgody organu nadzoru.

3. Ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych:

- a) sygnalizujemy brak potrzeby wprowadzania do art. 102 Ustawy dodatkowego ust. 5a - obowiązek raportowania danych o umowach ubezpieczenia i szkodach wynika wprost z art. 105 ust. 2 Ustawy, a co się z tym wiąże, nieprzekazanie danych jest naruszeniem przepisów za które organ nadzoru może nałożyć karę pieniężną zgodnie z art. 362 Ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej;
- b) proponujemy wydłużenie w proponowanym art. 105 ust. 4 Ustawy terminu przewidzianego na realizację obowiązku aktualizowania przez zakłady ubezpieczeń danych z 7 do 21 dni;
- c) proponujemy wprowadzenie fakultatywności nakładania kar przez organ nadzoru za nieterminową likwidację szkód w obrębie ubezpieczeń obowiązkowych (art. 14 ust. 3a i 3b Ustawy).

Stanowisko przygotowane na podstawie ekspertyz i opinii pochodzących od podmiotów członkowskich Związku Pracodawców Polska Miedź oraz opracowań własnych.